

ring mod følger af ulykkestilfælde — er der fastsat en frist af 4 uger for indankning til højere instans. I denne forbindelse bemærkes, at en sag kan forelægges 1. instans på ny, og at der ikke i loven er særlige krav om betingelserne for en sådan ny forelæggelse. Selv om loven således ikke giver nogen regel for, hvornår en sag kan kræves genoptaget for invalideforsikringsretten, eller hvor ofte det kan ske, har praksis udformet den naturlige regel, at det må dokumenteres, at der foreligger et nyt grundlag, med andre ord at invaliditeten er forværret. Dette må normalt godtgøres ved en lægeerklæring.

Med hensyn til spørgsmål om dispensation i tilfælde, hvor fristens oversiddelse er undskyldelig, har socialministeren oplyst, at en tilsvarende dispensationsadgang ikke er hjemlet i ulykkesforsikringsloven med den foran nævnte væsentlig kortere ankefrist.

Over for et af udvalget fremsat spørgsmål om at lade lægerepræsentanterne i ankenævnet veksle alt efter sagens art, for at lægerne i appelinstansen i hver enkelt sag kan være i besiddelse af de bedst mulige kvalifikationer til bedømmelse af invalideforsikringsrettens afgørelser, har socialministeren oplyst, at ikke blot rent praktiske hensyn, men også hensynet til ensartethed i ankenævnets afgørelser på afgørende måde taler for den ordning, der er foreslået, hvorefter 2 læger knyttes fast

til ankenævnet og deltager i alle afgørelserne, og ministeren har i den forbindelse henvist til den foreslåede § 45, stk. 7, hvorefter ankenævnet er bemyndiget til, når omstændighederne taler derfor, at tilkalde specialister som rådgivere. Udvalget har kunnet tilslutte sig socialministerens opfattelse.

Endelig har spørgsmålet om eventuel fastsættelse af en frist, inden hvilken ankenævnets afgørelse skal træffes, været drøftet, men udvalget er meget tilbage for at foreslå en sådan regel og indskrænker sig til at understrege det ønskelige i, at ankenævnets afgørelser bliver truffet hurtigst muligt.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med nedenstående af socialministeren stillede og af flertallet eller udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke ved lovforslagets gennemførelse i den foreliggende udformning. Mindretallet finder, at spørgsmålet om oprettelse af en appelinstans bør afvente resultatet af de undersøgelser, der foregår i sygekassekommissionen og invalidekommissionen, og at appelinstansens sammensætning og opgaver ud fra et retligt synspunkt er ganske utilfredsstillende.